

AVATÓ

PETROVICS JÁNOS

ESŐBEN ŐSI VÁGYAK

*Dörög és villámlik.
Fekete bánat színébe borult
az ég kék nyári kupolája.
Nagyszemű hideg eső esik.
Ázik a föld
és sarában élő gyökeret vert
zöldleveles fák,
zöld fűszálak
és ezerszínű szép vadvirágok,
míg egyetlen ingben, mezítláb,
fekete foltos nadrágban,
mint tenger kagylója elázva,
egy pipa dohányra,
egy pohár édes borra,
egy darab fehér búzakenyérre,
egy fekete hajú,
piros szájú, csillogó bőrű lány csókjára
megyek a hideg esőben.
Mint mocsár partján remegő nádszál,
dideregve, némán, szomorúan,
boldogabb életre vágyva
sárgára meszelt tanyai kápolnánál
ránézek a keresztfára,
örök koronázott Máriához
imádkoznék esedezve hiába,
nem adna földi kincset és örömet
a rongyos, szomjas, éhes szájú szegénynek,
szent fia nevére keresztelt cigánylegénynek.*